

Ons verblijf in Arapoti, Brazilië september 2019

Zondag 15 september 2019

Het weer is prachtig. De temperaturen liggen boven de 30 graden. De mensen hier vinden dat de temperaturen te vroeg abnormaal hoog zijn. Bovendien is alles veel te droog. Regen is dan ook meer dan welkom.

Henk en ik zitten tot 's avonds laat op de veranda en hebben een prachtig uitzicht op de verlichte stad Arapoti en de tweede lomba. De verlichte auto's, vooral veel vrachtauto's, zien we langzaam naar beneden komen. 's Avonds rond half zeven gaat de zon kleurrijk onder, je zou bijna zeggen sprookjesachtig. Bijzonder is, wanneer je op het zuidelijk halfrond zit, dat dit heel snel gaat. Als de zon zich als een rode ronde bol boven de horizon bevindt, zie je haar als het ware achter de horizon zakken.

Vanmorgen zijn we naar de Portugese dienst geweest. Hoewel we moeite blijven houden met de taal, zijn er een aantal woorden die we nu wel oppikken. Ik denk dan ook dat je met een beperkt aantal woorden al wel redelijk vooruit kunt in een vreemde taal. In de winkel kunnen we ons nu redden, maar de preek van Pastor Ilmo volgen, is werkelijk te veel gevraagd. Maar we worden door hem speciaal bediend: hij haalt de preek op zaterdagavond voor ons door Google Translate en wij krijgen deze in het Engels via de mail van hem aangeleverd. Henk leest diezelfde zaterdagavond mij de preek in het Engels voor... en wij kunnen op zondagmorgen in grote lijnen de dienst volgen. Bijzonder!

Op zondagavond half acht houd ik de Nederlandstalige dienst. Het is een groepje van zo'n vijftig gemeenteleden die deze dienst trouw komt bezoeken. Ik heb wel eens gedacht: moet dat nou wel, zo'n Hollandse dienst hier? We zijn toch in Brasil? Toch denk

ik daar nu anders over: de oudere generatie valt weer terug op het Nederlands en het Portugees raakt naar de achtergrond. 'De laatste boeken vallen het eerst.'

En dat niet alleen, maar de mensen hier blijven Nederland bezoeken, hun kinderen studeren of lopen er stage en sommigen blijven in Nederland. Iedere familie heeft er kinderen wonen. En.... de BVN volgen ze hier allemaal!

Woensdag, 18 september 2019

Onze weken hebben een vrij constant programma.
's Maandags zorg ik ervoor dat de dienst voor de

komende zondag in de steigers staat, lopende de week kan ik daar nog aan veranderen. Voor de dinsdag en woensdag maken we bezoek-afspraken, uitnodigingen die ik zondags voor of na de dienst ronddeel. Donderdag, vrijdag en zaterdag is voor het ad hoc

pastoraat, en dat is hier veel. In deze paar weken dat we hier nu zijn, hebben we al heel wat bezoeken afgelegd, maar ook mensen 'thuis' ontvangen.

Donderdag, 19 september

Vanmiddag ben ik met Dindoa (afkorting voor: 'door inspanning nuttig, door ontspanning aangenaam') op stap. Dindoa is een vrouwengroep van de kerkelijke gemeente van Arapoti waarbij ook Braziliaanse vrouwen zijn aangesloten. Aanvankelijk zou dit een jongevrouwengroep zijn, maar het valt mij op dat hierbij ook mensen van 'De Brug', een ouderengroep voor mannen én vrouwen, zijn aangesloten. Daar is ook niks mis mee, lijkt mij. Zowel De Brug als Dindoa heeft een eigen visie, en met Kerst hebben ze een gezamenlijke avond.

Vanmiddag brengen we eerst een bezoek aan een medisch bedrijf waar ziekenhuismaterialen worden vervaardigd. Hier werken op dit moment 190 mensen, vooral veel vrouwen. De materialen die hier met de

hand worden gemaakt, worden in Europa al veel meer machinaal vervaardigd. Daarna brengen we een bezoek aan een orchideeënkas. We komen in een prachtige tuin, met een royaal huis, waar we worden uitgenodigd onze meegebrachte spullen te nuttigen. Enkele dames hebben heerlijke cakes en koeken gebakken, hartige hapjes gemaakt en voor grote schenkkannen met

zelfgemaakte 'sucó' gezorgd. Wat wil je ook: vers geplukte sinaasappels en daar sap van maken, sap van zwarte bessen, enz. enz. Lekkerder kan het niet!